

[Aksel Larsen.]

svinder, og så skal man jo træffe foranstaltninger, som jeg sagde, analoge med dem, der skal træffes, hvis det forslag, vi her behandler, bliver vedtaget, og så kommer man til at holde op med påstanden om, at man ikke kan regne ud, hvordan det praktisk skal gennemføres, eller at man synes, det er for vanskeligt.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt detailhandelen skulle ønske eller ikke ønske at blive direkte skatteopkrævere, kan jeg naturligvis ikke udtale mig med synderlig stor kompetence, men jeg tror nu nok, det vil være en fordel for dem, for så står de ikke i den situation, at uanset hvad de vil sælge varerne for, og uanset om de på grund af en af nødvendigheden fremtvungen delvis køberstrejke bliver nødt til at sætte deres priser ned, er skatten allerede betalt. Hvis afgiften opkræves i detailledet, bliver den i hvert fald kun sat i forhold til de detailpriser, der tages ved det direkte salg.

At myndighederne er i stand til at organisere deres arbejde således, at man kan klare opkrævningen af skatten i detailledet, er naturligvis givet. Hvad forbrugerne angår, tror jeg, selvom de anser skatten for at være en ualmindelig led skat — det udtryk har jeg jo ikke skabt, det blev skabt af hr. Buhl i sin tid, så det må være tilladt at bruge det fra folketingets talerstol — at de vil foretrække, hvis de absolut ikke kan slippe for den, at de kan se på regningen, når de køber varen, hvor meget de betaler i skat.

Det er blevet sagt af det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), at hans parti vil stemme imod mit dagsordensforslag, og det ærede medlem tilføjede, at når man tager hele situationen og udviklingen i betragtning, behøves motivering ikke. Det må være tilladt at forsøge at analysere dette orakelsvar en lille smule.

Når man tager situationen og udviklingen i betragtning — ja, det må jo være udviklingen, siden tøjskatten blev indført, og siden da er befolkningens indkøb af beklædningsgenstande faldet med 14 pct.; jeg synes, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) skulle tage dette i betragtning. Hvem er det, der har indskrænket deres indkøb af

beklædningsgenstande? Det er selvfølgelig dem, der har de mindste indtægter, det er den befolkningsgruppe, det ærede medlem til daglig påstår at han i særlig grad repræsenterer. Det er arbejdere og dermed ligestillede, der har måttet indskrænke deres indkøb af beklædningsgenstande — ikke med de 14 pct., som er gennemsnittet for hele befolkningen, men med adskilligt mere, for de, der har de store indtægter, har jo ikke på samme måde været under nødvendighedens lov som de, der har de små indtægter. Hvis man tager situationen og udviklingen i betragtning, må man netop erkende, at tøjskatten er en særdeles uretfærdig beskatning, og så må man gå ind for dens ophævelse.

Her var den højtærede finansminister mere klar og kategorisk. Han anførte som argument for, at vort dagsordensforslag burde forkastes, kun dette, at regeringen ikke ville gå med til at ophæve tøjskatten. Mod ond vilje kan man ikke godt polemisere, den kan man kun tage til efterretning og så håbe, at situationen og udviklingen efterhånden vil belære regeringen om, at det går ikke an at fortsætte på den måde. Man får kun håbe, at den tid vil komme og komme ret snart, hvor regeringen bliver tvunget til at gøre det samme, som socialdemokratiet og de borgerlige partier blev tvunget til at gøre i 1945, nemlig at ophæve den uretfærdige tøjskat.

Jeg har med interesse lyttet til, hvad det ærede medlem hr. Weikop sagde angående tøjskatten og vort dagsordensforslag. Det ærede medlem har ikke sagt, at han ønsker tøjskatten ophævet, han har kun sagt, at hans parti ikke er garant for denne lov, fordi det ikke har stemt for den. Jeg drager dette frem for at give det ærede medlem mulighed for at udtrykke sig noget mere klart. Det ærede medlem sagde ganske vist, at hans stilling til den foreslåede dagsorden var ganske klar, men den forekommer mig uhyre uklar, når han ikke vil bekende, om han er tilhænger eller modstander af omsætningsafgiften af manufakturvarer og beklædningsgenstande. At han ikke er garant for loven, betyder jo ikke, at han ønsker den ophævet. Jeg synes, at det ærede medlem skulle betro os, om han ønsker tøjskatten ophævet, eller om han med større eller